

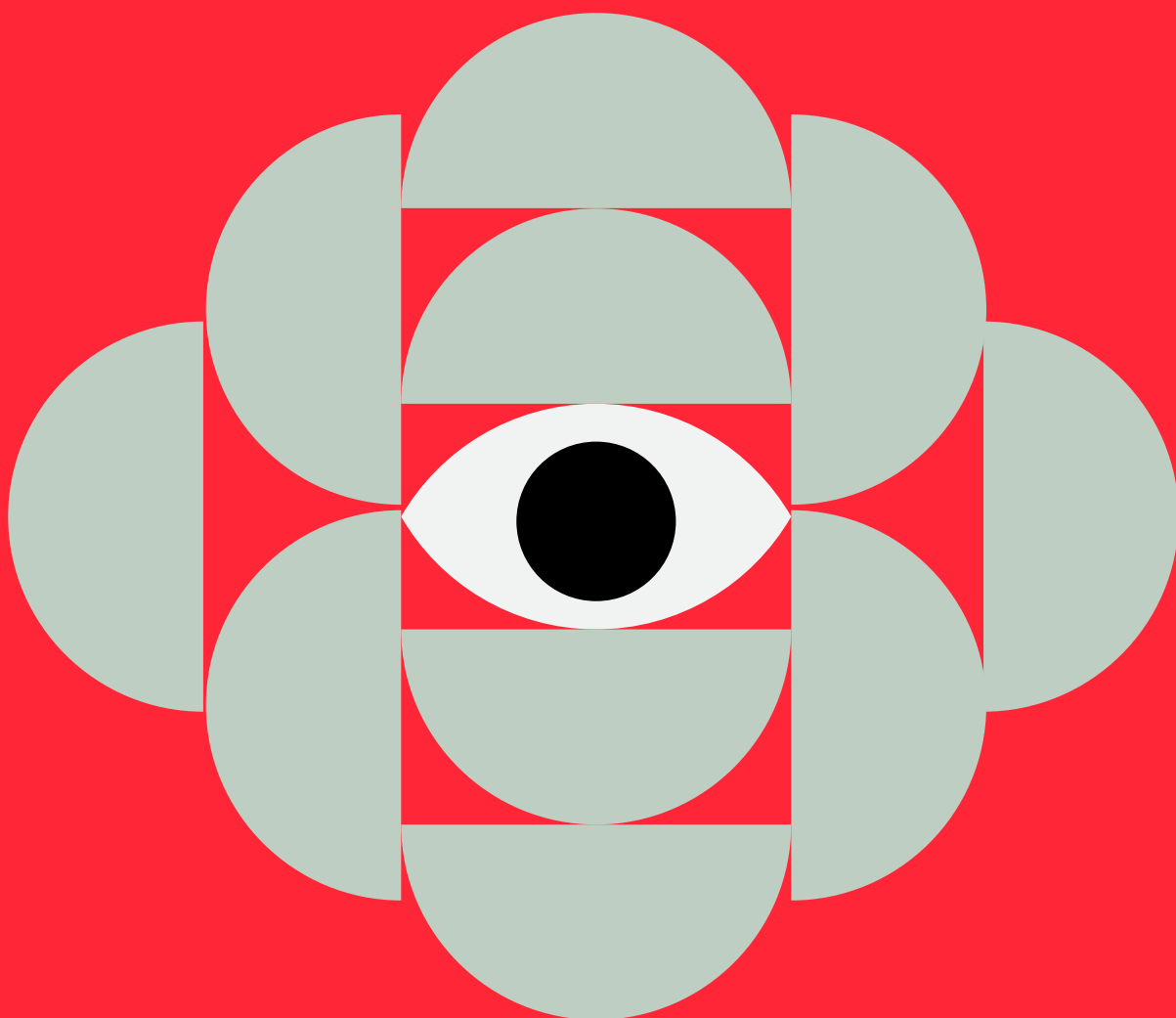
Festival als educatieve vorm

Asian
Cinema
Education

Tegen de vooroordelen in/ Hoe kunnen festivals
tolerantie en diversiteit promoten?

Gepubliceerd: december 2021

samengesteld door:

FIVĚ FLÁVĚURS
asian film festival

**CAMERA
JAPAN
FESTIVAL**
東京国際映画祭

**HELSINKI
CINE
AASIA**

**FAR EAST
FILM
FESTIVAL**
Udine, Italy

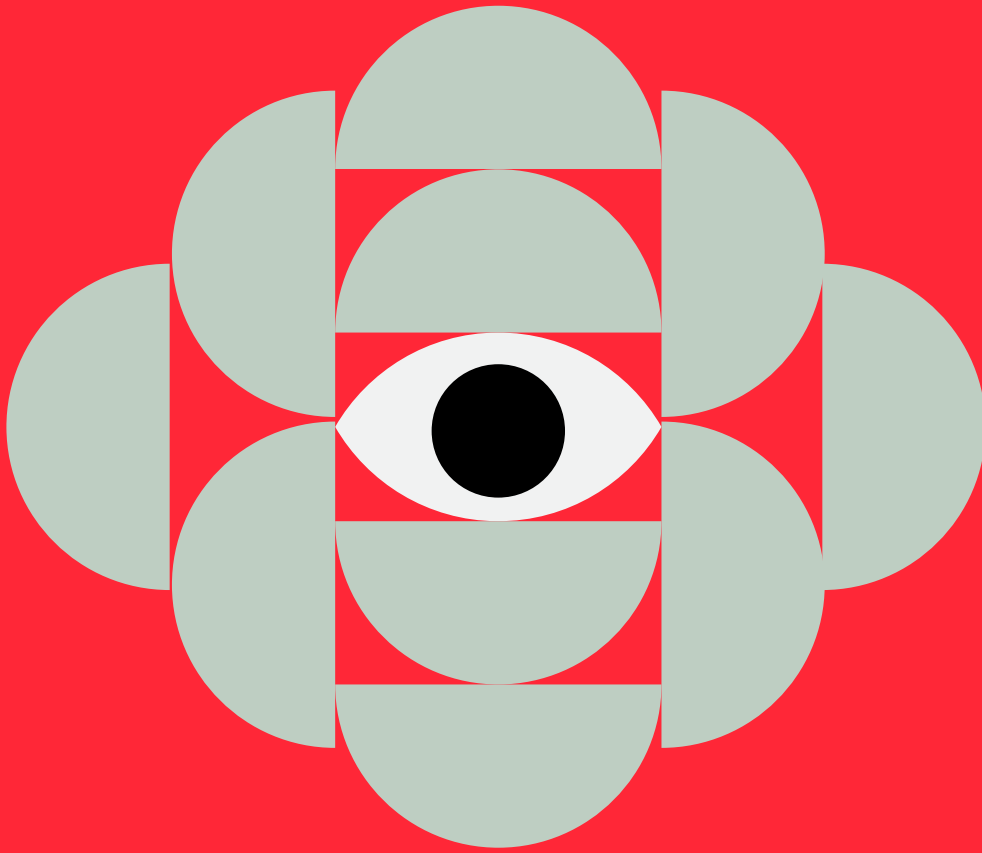
Asian Cinema Education maakt deel uit van het internationale
partnerproject "Festival as a Form of Education", opgezet met de
ondersteuning van het Erasmus+ Programma van de Europese Unie.

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Inhoud

3	Introductie
5	Vrijwilligers: Training, onderwijs rond het programma, cultuur, uitdagingen, anti-discriminatie. Casus: CAMERA JAPAN, Rotterdam
8	Samenwerking met NGO's die vluchtelingen en migranten steunen. Casus: Helsinki Cine Aasia
11	Betrekken van scholen en onderwijs tijdens het festival en het hele jaar door. Casus: Far East Film Festival in Udine
14	Het bereiken en betrekken van immigranten en expats bij culturele activiteiten. Casus: Five Flavours Asian Film Festival in Warschau
18	Epiloog

Introductie

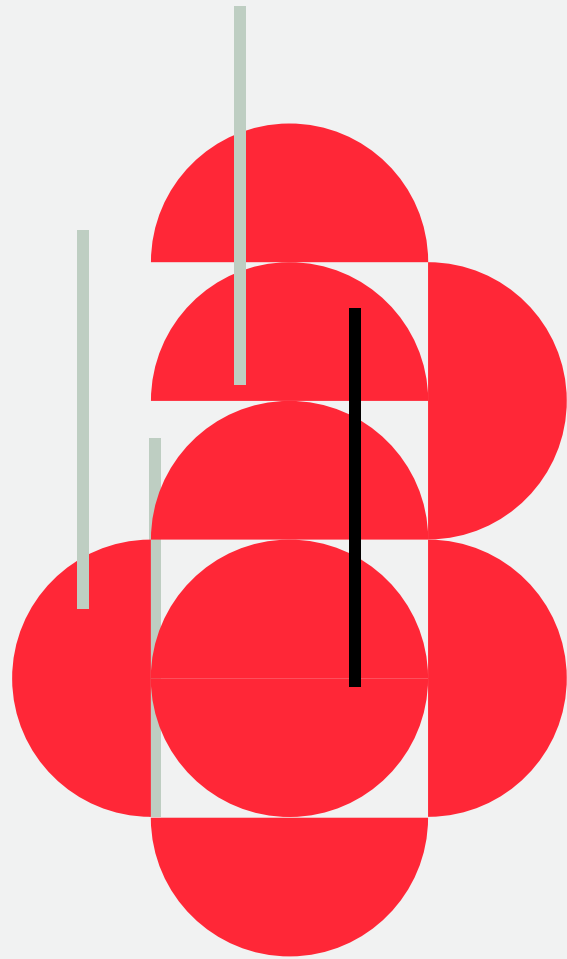
Deze reeks van aanbevelingen voor festivals om tolerantie en diversiteit te promoten is ontwikkeld in het kader van "Festival As a Form of Education / Asian Cinema Education" door Five Flavours Asian Film Festival in samenwerking met Udine Far East Film Festival, Helsinki Cine Aasia en Camera Japan Festival in Amsterdam en Rotterdam.

Vier Europese filmfestivals gespecialiseerd in Aziatische cinema hebben nauwkeurig gekeken naar de organisatie van hun evenementen en wat er kan worden veranderd, verbeterd of geïmplementeerd om bewustzijn rond discriminatie te vergroten en deze in al zijn verschijningsvormen tegen te gaan. Alle betrokkenen bij het project zijn zeer begaan met inclusiviteit en het bevorderen van een tolerante en respectvolle houding, zowel onderling als richting het publiek. Dit handboek met aanbevelingen en voorbeelden van goede praktijken dient om evenementen inclusief te maken, en kan voor andere organisaties die dezelfde waarden delen en zich willen verbeteren een hulpmiddel zijn. Dit document is niet volledig, maar het is een startpunt voor anderen om programma's te

ontwikkelen die op hun specifieke behoeften en omstandigheden zijn afgestemd.

Onze evenementen zijn onder meer gegroeid vanuit de wil om de stereotypering van andere culturen te voorkomen en tolerantie en openheid voor andere en minder vertrouwde dingen te bevorderen. Wanneer we inclusiviteit en het betrekken van verschillende groepen willen toepassen binnen onze organisaties, stuiten we op vele uitdagingen. We zijn ons er volledig van bewust dat onze programma's niet altijd aantrekkelijk zijn voor hen die discriminatie ondergaan. Voor de problemen die minderheden ervaren in onze respectieve landen zijn we zeer gevoelig, en we begrijpen dat ze voor veel serieuze uitdagingen staan. We begrijpen ook dat deelname aan culturele evenementen hen misschien pas interesseert als in al hun basisbehoeften is voorzien. Onze organisaties zijn kleinschalig en beperkt qua personeel, we missen de expertise om specifieke programma's te implementeren om meer inclusief te zijn, maar elk teamlid is bereid om extra werk te doen hierin te verbeteren en wil voortdurend bijleren.

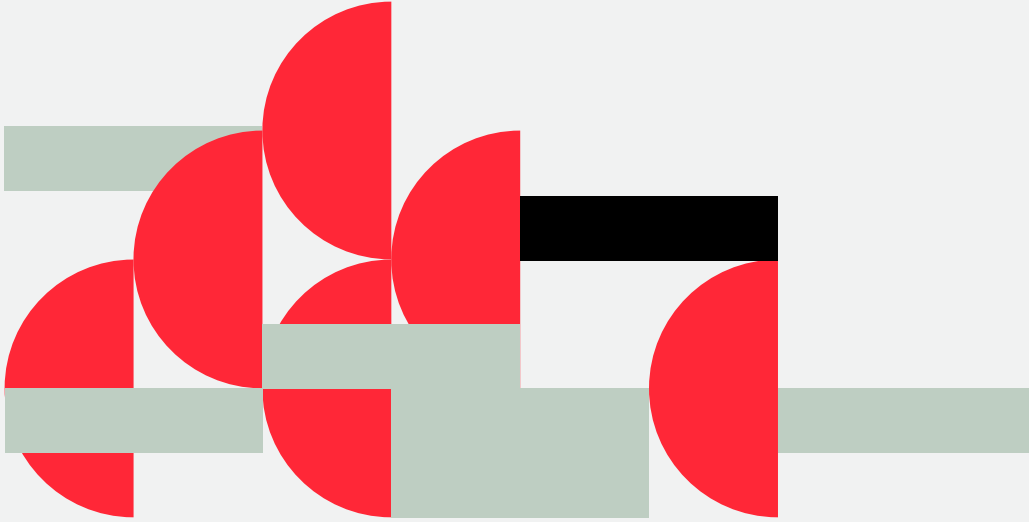
We zijn voornamelijk actief op het gebied van de organisatie van culturele evenementen, en niet zozeer van migrantenprogramma's en integratieactiviteiten, maar we willen dat onze evenementen inclusief en educatief zijn en rekening houden met de verschillende behoeften van de directe gemeenschap.

Hieronder presenteren we vier zaken die naar onze mening de moeite waard zijn om op te letten bij het organiseren van culturele evenementen, op basis van onze eigen ervaringen:

- samenwerking met vrijwilligers
- samenwerking met NGO's
- onderwijsactiviteiten
- betrekken van expats en migranten

We hopen dat onze ervaringen en inzichten bruikbaar zijn voor organisaties van filmfestivals en andere culturele evenementen die openheid, inclusiviteit en tolerantie willen nastreven.

Vrijwilligers: Training, onderwijs rond het programma, cultuur, uitdagingen, anti-discriminatie

Casus: Camera Japan, ROTTERDAM

Voor veel culturele instellingen staan vrijwilligers centraal. Zij nemen verschillende rollen en verantwoordelijkheden op zich en vertegenwoordigen vaak de organisatie naar de buitenwereld. In die hoedanigheid geven zij een eerste indruk van het diversiteitsbeleid van de organisatie. Tegelijkertijd zijn ze echter ook degenen die direct in aanraking komen met tolerantie en discriminatie van en door de deelnemers. In dit hoofdstuk wordt gekeken naar het samenstellen van een divers team van vrijwilligers binnen een organisatie, het identificeren en aanpakken van discriminatie en het trainen van vrijwilligers om dit te helpen voorkomen.

Diversiteit binnen de organisatie

Een divers team wil niet alleen zeggen dat mensen van verschillende geslachten, afkomst en leeftijden worden samengebracht, maar ook verschillende persoonlijke kenmerken en waarden. Dit vormt de eerste vorm van verdediging tegen discriminatie. Maar dat is niet het enige voordeel van een divers team. Dergelijke teams zijn sterker en completer, en hun diversiteit draagt bij aan de doelstellingen van de organisatie.

Diversiteit is niet iets dat zomaar ontstaat. De organisatie moet zich inzetten voor dit aspect. Door te werken aan diversiteit ziet de organisatie steeds meer voordelen opkomen, zoals een bredere kijk op de wereld, meer creatieve oplossingen voor vraagstukken, of een diverser vrijwilligersbestand dat het makkelijk maakt om leden met verschillende achtergronden te werven.

De eerste stap is het in kaart brengen van het bestaande team: wie vormt de groep, en wie ontbreekt nog? De tweede stap is te kijken naar hoe potentiële vrijwilligers worden bereikt. Om een divers team aan te trekken moet de recrutering worden gewijzigd, omdat het gebruiken van vertrouwde kanalen en methodes niet opeens nieuwe groepen mensen binnenbrengt. Een oproep voor uitwisselingsstudenten bij een universiteit zal bijvoorbeeld jonge mensen met verschillende achtergronden aantrekken, maar die hebben wel hetzelfde opleidingsniveau. Bestaat er een makkelijke manier om specifieke groepen binnen de gemeenschap te bereiken? Hoe moet de communicatie richting bepaalde groepen worden opgezet? Het is raadzaam om specifiek te zijn, in plaats van een algemene oproep te plaatsen voor vrijwilligers, en het is misschien beter om specifieke taken aan te kondigen en deze op specifieke groepen aan te passen.

Wanneer contact wordt gezocht met vluchtelingen en migranten kan het bijvoorbeeld een goede eerste stap zijn om de vrouwen binnen deze minderheden te betrekken. Door hun positie binnen hun eigen cultuur nemen ze vaak initiatieven waarbij ze gemengde vrouwelijke groepen vormen. Een veel voorkomende organisatievorm in Nederland is de internationale vrouwengroep. Hierin participeren vrouwen uit allerlei achtergronden en culturen, waaronder ook autochtone Nederlandse vrouwen. Veel groepen komen voort uit privéinitiatieven, en sommige worden ondersteund door plaatselijke welzijnsorganisaties. Door in contact te komen met deze groepen en rekening te houden met de behoeften van alle betrokkenen is het makkelijker om kansen te creëren voor vrijwilligersrollen.

Bij het zoeken naar vrijwilligers is het belangrijk om in gedachten te houden dat niet iedereen even toegewijd zal zijn en dezelfde hoeveelheid werk zal doen. We kunnen grofweg vier soorten vrijwilligers onderscheiden:

1. Incidentiele Vrijwilligers

Deze mensen willen best helpen, maar ook niet altijd.

2. Terugkerende Vrijwilligers

Deze vrijwilligers hebben een vrij consistent agenda. Ze bieden zich een of twee keer vrijwillig aan voor festivals, maar zijn terughoudend om meer tijd dan dat

te committeren. Ze zijn behulpzaam als ze eenmaal dienst hebben, maar je kan niet in alle omstandigheden op ze rekenen.

3. Reguliere Vrijwilligers

Dit zijn de meest consistente en vertrouwde vrijwilligers. Zij schrijven zich meestal als eerste in. Het woord om ze te beschrijven is 'zekerheid'.

4. Verantwoordelijke Vrijwilligers

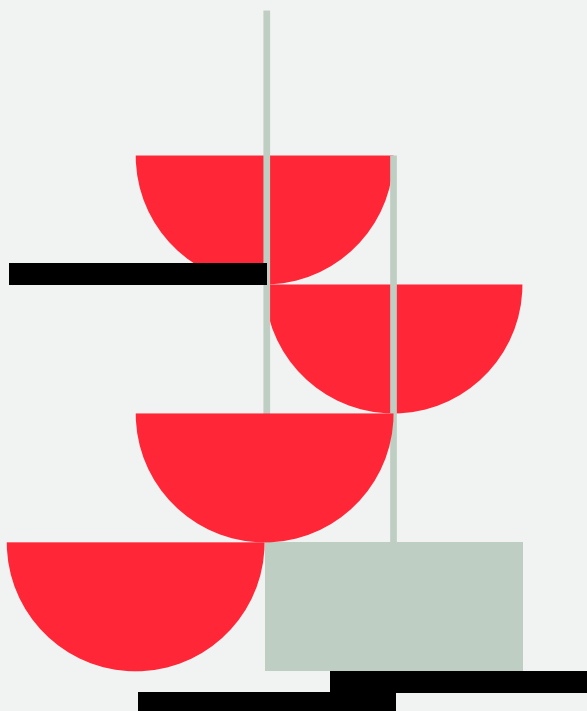
Dit is het hoogste vrijwilligersniveau. Deze vrijwilligers zijn de meest betrouwbare teamleden die je kunt hebben. Er zijn nooit zorgen over of ze op komen dagen.

Discriminatiebestrijding

Discriminatie wordt vaak niet gerapporteerd, maar dat wil niet zeggen dat het niet voorkomt. Het probleem is hierdoor niet zichtbaar, wat het moeilijker maakt voor mensen die discriminatie en racisme willen bestrijden en de juiste actie willen ondernemen.

Hoe vaak komt discriminatie voor? Waar worden mensen met discriminatie en racisme geconfronteerd? Welke consequenties heeft discriminatie voor de mensen die ermee te maken hebben? Antwoorden op dit soort vragen zijn belangrijk voor het gericht oplossen van discriminatie. Daarom moet discriminatie worden gemeld. Dit geldt voor alle vormen van discriminatie - binnen de organisatie, richting de leden van de organisatie en/ tussen leden van het publiek.

Er moet een open cultuur zijn zodat mensen zich veilig genoeg voelen om met iemand binnen de organisatie te praten, en het moet voor de vrijwilligers helder zijn met wie ze kunnen praten en welke regels en richtlijnen in zulke situaties van kracht zijn. Ook belangrijk is feedback. Laat de vrijwilligers weten wat er met hun klacht gebeurt. Wacht niet alleen tot de vrijwilligers bij u aankloppen, het is ook belangrijk zelf contact met hen te zoeken. Een eenvoudige manier om dit te doen is door vragen toe te voegen aan de vrijwilligersenquête en het thema openlijk met vrijwilligers te bespreken.

Anti-discriminatietraining

Om vrijwilligers te helpen discriminatie te herkennen en ermee om te gaan, dient er een vorm van training te worden georganiseerd. Deze training kan gewijzigd worden op basis van de vrijwilligerssoort. Hoe meer toegewijd of belangrijker de vrijwilliger is voor de organisatie, hoe uitgebreider de training zou moeten zijn.

Voor Incidentele en Terugkerende Vrijwilligers is het belangrijk dat ze bekend zijn met de regels en richtlijnen, en bij wie ze terecht kunnen om discriminatie te melden. Ze hebben er ook baat bij om discriminatie te herkennen wanneer ze ermee te maken krijgen en praktisch advies te krijgen over hoe ze moeten reageren. Het meest logische is om algemene aandacht aan het onderwerp te besteden, bijvoorbeeld met een korte presentatie en door het onderwerp te bespreken tijdens de algemene vrijwilligersvergadering. Vergeet niet dat niet iedereen altijd aanwezig is, dus maak de informatie ook schriftelijk en/of online beschikbaar.

Naast de training kan het festival programma worden gebruikt om discriminatie onder de aandacht van alle vrijwilligers te brengen. Dit is een meer praktische

aanpak die de meesten aan zal spreken. Een manier om dit te doen is door ze informatie te geven over het programma, en specifiek over de films die het onderwerp aansnijden. Een andere manier is door een vertoning te organiseren voor vrijwilligers van een dergelijke film, met introductie.

De terugkoppeling vanuit de vrijwilligersenquête kan worden ingezet niet alleen om de training aan te passen, maar ook om mensen te laten leren van elkaar, om de kans te krijgen ervaringen te delen.

Terugkerende Vrijwilligers kunnen hiernaast actief worden benaderd om hun inzichten te geven in hun ervaringen met discriminatie tijdens eerdere edities, en hen kan meer uitgebreide instructies worden uitgereikt over hoe te reageren op discriminatie.

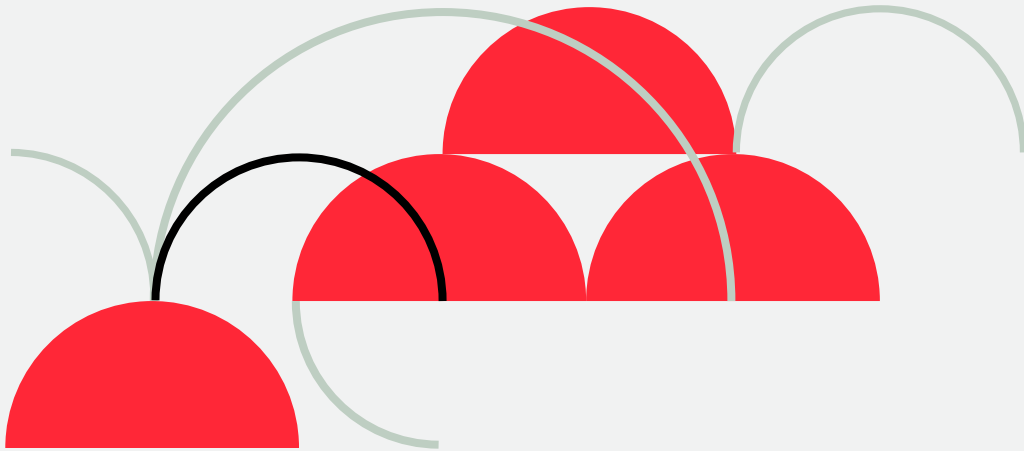
Voor Reguliere Vrijwilligers die al langer bij de organisatie werken en daardoor vaak meer verantwoordelijkheden dragen, kan een workshop worden georganiseerd, het liefst praktisch ingestoken, waarin ze advies krijgen over hoe ze in deze situaties moeten reageren.

Verantwoordelijke Vrijwilligers: Het trainen van deze groep heeft de grootste impact op de organisatie, en dit zijn ook de mensen waar andere vrijwilligers bij terecht kunnen wanneer ze discriminatie willen melden. Daarom profiteren zij van uitgebreidere training, waarbij de theorie en de praktijk worden gecombineerd. Mogelijke onderwerpen kunnen zijn haatverspreiding en haatmisdrijven, radicalisering in Europa, verschillen/ diversiteit binnen Aziatische en Afrikaanse gemeenschappen, discriminatie van vrouwen en LHBTQ-groepen, regels en richtlijnen in het respectievelijke land en een workshop op basis van rollenspellen. Het delen van ervaringen met andere organisaties en luisteren naar zij die discriminatie hebben ondergaan zijn ook zeer waardevolle opties. Dit kan bijvoorbeeld worden gedaan door contact op te nemen met plaatselijke organisaties die samenwerken met de LHBTQ-gemeenschap.

Zoals bij alle projecten en evaluatie van trainingen is het belangrijk om deze, indien nodig, te verfijnen en af te stemmen op de behoeften van de organisatie en de vrijwilligers.

Samenwerking met NGO's die vluchtelingen en migranten steunen

Casus: HELSINKI CINE AASIA

Samenwerking met NGO's kan zeer voordelig zijn voor zowel het festival als de NGO's in kwestie, en uiteraard ook voor het festivalpubliek en de gemeenschap eromheen. Er zijn verschillende niveaus waarop het festival betrokken kan raken, of de kennis en middelen van plaatselijke en nationale -en soms zelfs internationale- NGO's kan inzetten.

NGO's in kaart brengen

Ten eerste moet het festival de plaatselijke NGO's in kaart brengen. Het festival heeft misschien al contacten met NGO's gelegd waarmee in het verleden is samengewerkt. Het is altijd goed om een contactlijst ter beschikking te stellen aan het hele festivalteam, deze regelmatig te actualiseren en om de organisatoren nieuwe contactpersonen aan deze lijst toe te laten voegen. Het is nuttig om bij de medewerkers en vrijwilligers na te gaan met welke NGO's ze te maken hebben gehad om de lijst uit te breiden. Sommige landen beschikken over speciale NGO-plat-

forms die maatschappelijke organisaties vertegenwoordigen (in Finland is het FINGO), waardoor NGO's eenvoudig te vinden zijn.

Ten tweede moet het festival in de zoektocht naar een goede partner het profiel van een NGO en het doel van de samenwerking vaststellen. In het geval van Aziatische filmfestivals zijn er veel mogelijkheden: lokale NGO's die de cultuur van bepaalde Aziatische landen promoten, milieuorganisaties, instellingen die immigranten ondersteunen of organisaties die zich richten op de rechten van vrouwen of seksuele minderheden. Deze kunnen ieder jaar anders zijn, en zijn vaak gerelateerd aan de thema's van een bepaald evenement of programma.

Een manier voor een festival om de samenwerking met NGO's uit te breiden en migranten bij de festivals te betrekken - als vrijwilliger, expert of toeschouwer - is door te netwerken met verschillende NGO's in het land. Dit kan zelfs een bron voor financiering zijn, aangezien sommige NGO's toegang hebben tot verschillende programma's, of ze kunnen een deel van het festivalprogramma coproduceren, bijvoorbeeld door een speciale film te sponsoren die hun agenda bijzonder goed presenteert, of een evenement tijdens het festival.

Aanbevelingen:

- Zet uw netwerk in
- Maak gebruik van binnenlandse/EU koepelorganisaties
- Breng verschillende soorten NGO's in kaart en categoriseer deze (bijv. milieu, immigranten, vrouwen enz.)

Financiering

In Finland stelt het ministerie van buitenlandse zaken subsidie ter beschikking voor projecten die worden gecoproduceerd in samenwerking met een andere NGO. Het programma moet refereren aan zaken als de ondersteuning voor migranten, racisme, ecologie, fair trade, enz.. Cinemaïssi, het Finse filmfestival dat zich richt op Latijns Amerikaanse cinema, zet deze subsidie in om hun

festival mee te ondersteunen. Ze hadden zowel positieve als negatieve ervaringen - volgens Cinemaïssi waren zowel de aanvraag als de verantwoording voor het project bijvoorbeeld bureaucratisch en tijdrovend voor het festivalpersoneel. De subsidie zorgde er aan de andere kant voor dat een speciaal programma kon worden samengesteld, inclusief vertoningen en lezingen. Het is het waard om te kijken of zulke subsidies beschikbaar zijn in andere Europese landen.

Een andere mogelijkheid is de samenwerking aan te gaan met een NGO voor vertoningen die relevant zijn voor het profiel van de NGO. In zulke gevallen kunnen de vertoningskosten worden verdeeld. Deze organisaties richten zich meestal op de cultuur van specifieke landen, het zijn 'vriendschapsverbanden' die de mensen uit specifieke landen in een plaatselijke gemeenschap bij elkaar brengen en culturele evenementen organiseren over volkskunst, cuisine, muziek en dans. Deze NGO's helpen bij het bereiken van hun leden, zowel migranten als autochtonen met interesse in het specifieke land, en hen naar het festival te halen. Dit soort evenementen vragen om extra zorg bij het onder de aandacht brengen. De partnerorganisatie moet gepresenteerd worden in de festivalcatalogus of op de website, en ze moeten een ruimte hebben waar ze hun activiteiten en werk kunnen promoten.

Een NGO met een specifieke doelstelling, bijvoorbeeld het milieu, zoals Greenpeace kan een goede partner zijn voor een specifieke film die over dingen als klimaatverandering, milieu of energiebeleid in Azië gaat.

Aanbevelingen:

- Coproduceer het programma en deel de kosten
- Zet subsidie in voor specifieke programmaonderdelen van het festival, zoals filmvertoningen, discussies en workshops.

Vrijwilligers

Festivalvrijwilligers kunnen worden gevonden bij de NGO's met wie wordt samengewerkt. Internationale vriendschapsverenigingen zijn ook een goede bron voor het vinden van vrijwilligers met specifieke talenkennis

die kunnen bijdragen aan het festival. Leden van deze verenigingen staan vaak te popelen om mensen uit deze landen te ontmoeten en kunnen zich opgeven om de gastfilmmakers op te vangen

Begeleidende evenementen

Een manier om NGO's te betrekken is door begeleidende evenementen te organiseren waar de NGO's culturele activiteiten kunnen presenteren, zoals dans, kunst en nijverheid, of door een deskundige te leveren die een praatje kan houden of aan een debat kan deelnemen.

Helsinki Cine Aasia organiseert al enkele jaren discussies over thema's die terugkomen in de op het festival gepresenteerde films. Deze discussies zijn voor kleinere festivals, die niet de middelen hebben om een groot aantal filmmakers uit te nodigen, een goede manier om specifieke films te presenteren aan een publiek dat, nadat het een interessante film heeft gezien, deze erg graag wil bespreken of er meer over wil horen.

Discussies met filmmakers gaan over de film en de productie ervan, maar discussies met niet-filmmakers kunnen ingaan op een specifiek thema van de film zoals migratie, seksuele minderheden of andere filmthema's, of ze kunnen een culturele praktijk uitlichten die centraal staan in het verhaal van de film.

Veel NGO's beschikken over specialisten of mensen met diepgaande kennis die de ideeën en gebeurtenissen in de film kunnen duiden. De experts van twee of meer NGO's kunnen worden samengebracht, of de filmmaker kan de discussie aangaan met NGO's over een specifiek onderwerp. Ook brengen veel NGO's mensen samen die bekwaam zijn in het maken van de Aziatische eten, of bepaalde aspecten van de lokale volkscultuur kunnen demonstreren, wat het programma van het festival kan verrijken.

Begeleidende evenementen kunnen helpen om de achtergrond weer te geven en een licht te werpen op de context van sommige films op het festivalprogramma, een breder publiek binnen te halen en vrijwilligers te betrekken bij de productie van het event.

De films, de essentie van het festival, worden streng beschermd door copyright, maar de begeleidende evenementen, zoals discussies en workshops, zijn goed online te streamen, wat het eenvoudiger maakt om de gemeenschap rond het festival uit te breiden zolang alle deelnemers het streamen toelaten.

Aanbevolen begeleidende evenementen (op locatie en online):

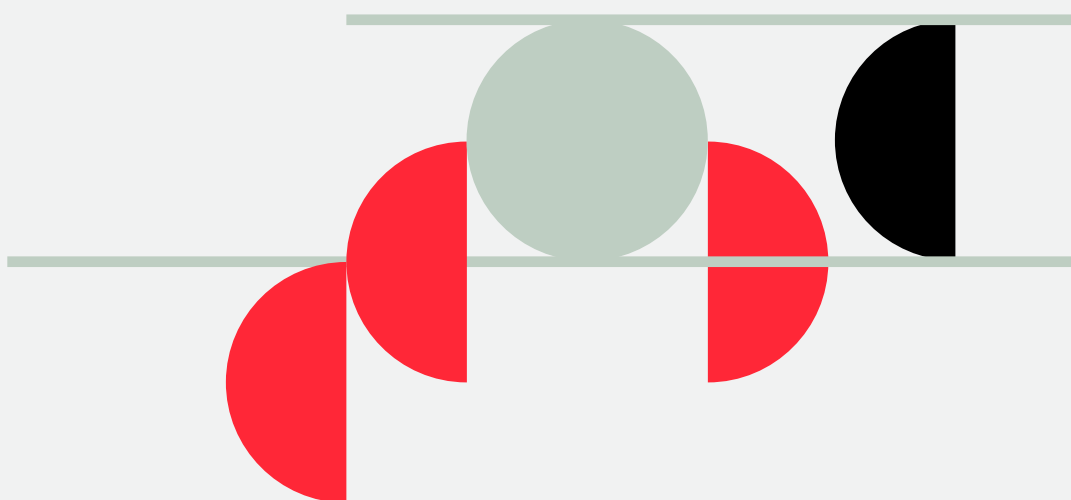
- Lezingen, introducties en discussies
- Paneldiscussies
- Workshops voor nieuwe vaardigheden of kunstvormen
- Artistieke optredens
- Welzijn (yoga, massages, schoonheid enz.)

Locaties

NGO's kunnen ook nieuwe locaties bieden voor festivalactiviteiten. Vertoningen vereisen uiteraard een bepaald soort locatie met projectie van hoge kwaliteit, maar in het geval van andere activiteiten kan het festival creatief zijn. Tijdens een festival voor films en kunsten uit het Midden-Oosten vonden sommige vertoningen bijvoorbeeld plaats in de plaatselijke Shia-moskee in Helsinki. Dit bleek een goede manier om niet-moslims uit de plaatselijke gemeenschap voor het eerst een moskee in te krijgen, en om hen thee en zoetigheden uit het Midden-Oosten te laten proeven bereid door de moskeegemeenschap. Een festival voor animatiefilms in het Finse Turku plaatste een klein scherm in een kuuroord zodat het publiek ontspannend kon baden terwijl ze naar korte animatiefilms keken. Nu het eenvoudiger is om verplaatsbare DCP en online projectie te doen, kan het festival experimenteren met vertoningen op specifieke locatie - projectie op sneeuw of gebouwen.

Betrekken van scholen en onderwijs tijdens het festival en het hele jaar door

Casus: Far East Film Festival in UDINE

Educatieve activiteiten stellen ons in staat kennis over de culturen, gebruiken en politieke situaties van Aziatische landen over te brengen. Een cruciaal onderdeel van educatieve activiteiten tijdens het Festival is om een ruimte en een set evenementen te creëren die het contact met cultureel verre landen faciliteren. Dit soort activiteiten moeten niet alleen gericht zijn op het festivalpubliek, maar ook op kinderen en jongeren, de toekomstige festivalgangers. Door middel van educatieve activiteiten die in samenwerking met scholen zijn opgezet, ontdekt een jong publiek niet alleen de Aziatische cinema, maar staan ze ook open voor verschillen en culturele diversiteit, en leren ze over gevoeligheid en tolerantie.

In Italië maakt filmeducatie formeel geen deel uit van het schoolcurriculum, hoewel het soms als apart keuzevak wordt aangeboden, vooral in het secundair onderwijs. Filmstudies worden aangeboden in ongeveer honderd scholen voor beeldende kunst. Op veel scholen is filme-

ducatie geïntegreerd als onderdeel van lettereneducatie.

Het Far East Film Festival biedt sinds het begin van de jaren negentig filmeducatieprogramma's aan voor scholen, zowel tijdens het festival als speciale activiteiten gedurende het hele jaar. Zelfs wanneer een film werd gebruikt om aandacht te besteden aan verschillende culturen, sociale inclusiviteit of antidiscriminatieactiviteiten, lag de nadruk vooral op de waardering van de filmvorm en -taal, in tegenstelling tot de aandacht voor inhoud en bericht.

Deze activiteiten hebben verschillende doelgroepen. De ene bestaat uit docenten, de andere uit leerlingen van basis- en middelbare scholen, in de leeftijd van 6 tot 19 jaar.

Afhankelijk van het leerplan en hun interesses worden docenten benaderd met educatieve cursussen over sociale, culturele en historische aspecten van Azië, of met cursussen filmgeletterdheid. Beide worden soms al

aangeboden als begeleidende evenementen door Festivals voor het algemene publiek, maar kunnen worden aangepast aan de behoeften van docenten.

Leerlingen kunnen worden betrokken bij speciale bioscoopvertoningen die worden ingeleid door gastfilm-makers of experts uit Azië, maar ook bij schoolvoorstellingen en laboratoriumactiviteiten. In sommige gevallen kunnen ze worden betrokken bij stages en deel uitmaken van het festivalpersoneel.

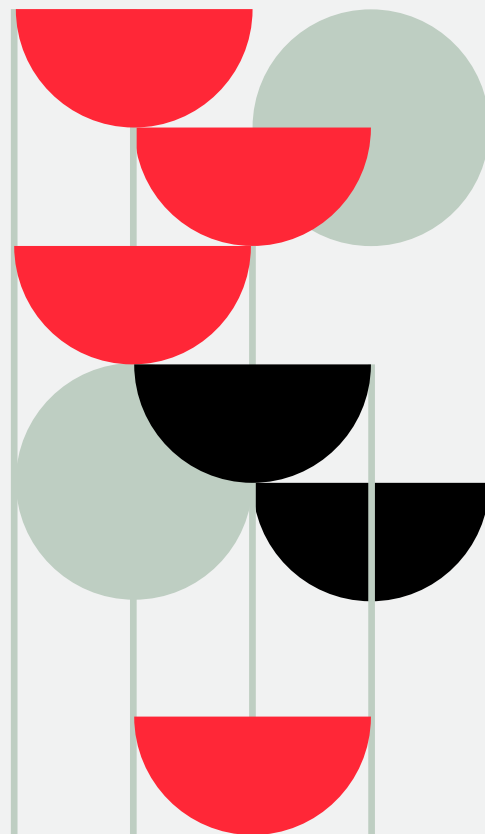
Door de jaren heeft het Far East Film Festival geëxperimenteerd met verschillende formats, en dit zijn enkele voorbeelden van de activiteiten die we hebben uitgevoerd:

1. Bioscoopvertoningen

Dit zijn dezelfde voorstellingen die door het festival worden aangeboden, in de originele taal met Engelse en Italiaanse ondertitels, met gasten (acteurs, regisseurs, producenten, scenarioschrijvers), voor scholen. De festivalselectiecommissie kiest films uit het festivalprogramma die geschikt en interessant zijn voor een jonger publiek en er worden uitnodigingen verstuurd naar scholen. Soms zijn dit ochtendvertoningen, tijdens schooltijd, en soms vinden ze plaats in de namiddag. Op deze manier kunnen leerlingen ook genieten van de festivalsfeer.

Deze vertoningen kunnen gericht zijn op bepaalde specifieke interessegebieden van beroepsonderwijsinstellingen. Voor een horecaopleiding heeft het Festival een vertoning georganiseerd van de documentaire *Ramen Heads*, over ramenkunstenaars in Japan, voorafgegaan door een ramenproeverij die plaatsvond in een pop-up ramenwinkel die voor het festival was opgezet. Een vergelijkbare vertoning werd georganiseerd naar aanleiding van de Koreaanse voedselcentrische film *Little Forest*.

Sommige scholen in Italië bieden Chinese taalcursussen. Deze leerlingen worden uitgenodigd voor vertoningen van Chinese films en krijgen daarbij een aparte introductie door een lid van de selectiecommissie voor Chinese films.

2. Schoolvertoningen

Deze zijn een interessant alternatief voor de festivalvertoningen, maar missen natuurlijk de betrokkenheid die de festivalervaring biedt. Meestal worden deze georganiseerd met oudere films en films die een Italiaanse distributie hebben om de kosten te drukken. Door de Italiaanse wet op vertoningsrechten kunnen deze vertoningen worden georganiseerd zonder huurkosten te betalen, als ze op de school plaatsvinden en alleen voor de leerlingen zijn bedoeld.

3. Conferenties

Om de leerlingen voor te bereiden op bioscoop- en schoolvertoningen biedt het festival conferenties aan die kunnen bestaan uit een of meer modules van twee uur over verschillende onderwerpen, waaronder de geschiedenis en sleutelmomenten van verschillende nationale cinema's in de festivallanden, filmgenres en hoe ze zich in verschillende landen hebben ontwikkeld, of de vergelijking

tussen Aziatische en niet-Aziatische animatie. De meeste van deze onderwerpen zijn ook interessant omdat ze betrekking hebben op het curriculum van de leerlingen (bijv. de studie van genres gekoppeld aan de studie van literaire genres), en enkele interessante vaardigheden te introduceren (bijv. de vergelijking van verschillende benaderingen voor genrevergelijking benadrukt het belang van het erkennen van de wederzijdse invloeden tussen gebieden, en is een goede manier om deze benadering ook bij andere onderwerpen te introduceren).

4. Workshops voor videoproductie

Udine Far East Film Festival organiseert video-workshops op scholen om onderzoek naar lokale migrantengemeenschappen te stimuleren. Documentaires gemaakt tijdens de workshops weerspiegelen de verhalen van migrantenklasgenoten en hun families. Cursisten komen in contact met verschillende culturen en worden indirect de waarden bijgebracht van acceptatie en nieuwsgierigheid naar andere culturen. In dit soort workshops is het belangrijk dat er docenten de actieve deelnemers die kunnen samenwerken met de filmmaker of de filmmakers en die de leiding hebben over de klas en de activiteiten kunnen coördineren.

De leerlingen worden geïntroduceerd met het schrijf-, film- en productieproces van documentaires via een cursus die voorafgaat aan de daadwerkelijke opnames die plaatsvinden tijdens het festival.

Het sterke punt hierbij is dat de leerlingen zowel auteur als promotor zijn van de film die dankzij dit engagement gemakkelijk een jong publiek zal bereiken en een voorbeeld is van peer-to-peer onderwijs.

De kosten zijn echter hoog omdat de inzet van een ervaren filmmaker en scenarioschrijver voor ongeveer 20/30 uur nodig is, afgezien van de uren die nodig zijn voor de eigenlijke opnames en montage.

5. Andere workshops

Gericht op jongere studenten, om hen bloot te stellen aan verschillende Aziatische culturen, kunnen laboratoria worden georganiseerd rond thema's als schaduwspel, het Japanse kamishibai-theater, of filmbegeleiding met Aziatische instrumenten en geluiden. Andere niet direct aan cinema gelieerde thema's die interessant kunnen zijn voor workshops gericht op een jonger publiek zijn origami, haiku, vakmanschap en dans. Het is van groot belang om leden van de lokale gemeenschap te betrekken die uit deze landen komen en die als culturele ambassadeurs kunnen worden ingezet.

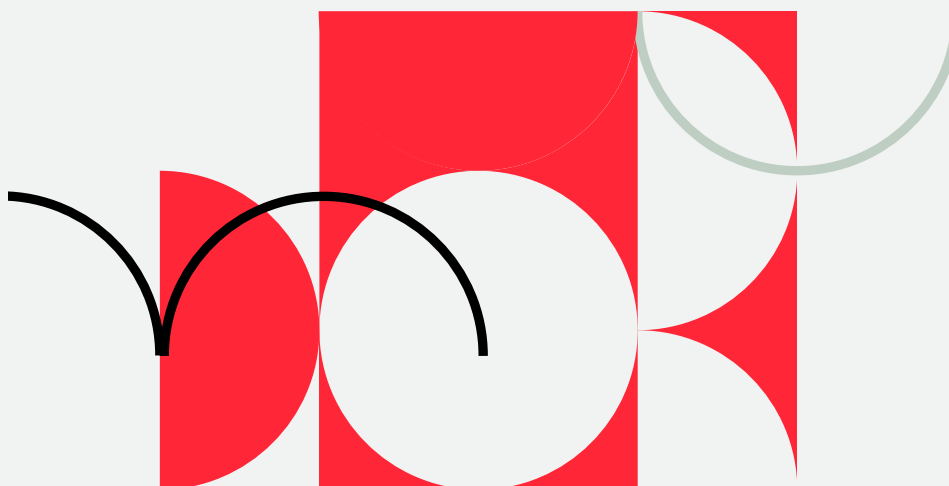
In Italië komt de financiering voor al deze projecten meestal van de scholen die de mogelijkheid hebben om speciale fondsen aan te vragen bij het ministerie van Onderwijs, op voorwaarde dat deze projecten minstens een jaar van tevoren zijn ingepland. In andere gevallen vragen scholen de leerlingen om de kosten te betalen (voor bioscoopvertoningen krijgen groepen studenten meestal een speciaal gereduceerd tarief aangeboden).

Om goede resultaten te bereiken, is het nuttig om een goede relatie op te bouwen met scholen, en in het bijzonder met docenten die verantwoordelijk zijn voor buitenschoolse educatieve activiteiten (meestal wijzen scholen docenten aan die verantwoordelijk zijn voor specifieke gebieden of projecten). In dit opzicht is het van cruciaal belang om het festivalaanbod aan te passen aan de behoeften van de scholen en om manieren te bieden om de activiteiten achteraf te evalueren.

Het is belangrijk om gedurende het hele jaar, voor en na het festival, een goede relatie met scholen te onderhouden. Dit helpt bij het ontwikkelen van vertrouwen tussen de betrokken scholen en de festivalorganisatoren.

Het bereiken en betrekken van immigranten en expats bij culturele activiteiten

Casus: Five Flavours Asian Film Festival in Warschau

Cultuur is een van de belangrijkste elementen van integratie en onderwijs. Het is voor immigranten die deelnemen aan het culturele leven gemakkelijker om hun omgeving, de stad en haar inwoners te begrijpen en sociale verbanden aan te gaan. De inclusie van immigranten bij culturele activiteiten heeft grote voordelen voor hen, maar ook voor de stad, lokale gemeenschappen en culturele organisaties. De ideale situatie veronderstelt de verwevenheid van verschillende culturen, waardoor verbondendheid, relaties en wederzijdse inspiratie ontstaan.

Helaas is het tot stand brengen van echt dialoog voor beide partijen een uitdaging. Zowel culturele organisaties als instellingen zijn vaak niet klaar om een aanbod te creëren dat immigranten als ontvangers omvat, terwijl immigranten niet voldoende gemotiveerd zijn om deel te nemen aan culturele evenementen.

Bewustwording van de rol van culturele instellingen/organisaties bij de integratie van immigranten is niet gebruikelijk. Culturele instellingen en organisaties hebben nog geen manieren ontwikkeld om barrières te slechten en immigranten te betrekken bij hun kosteloze door gemeentes gefinancierde projecten en activiteiten. Instellingen/organisaties hebben een gebrek aan relaties en communicatie met immigranten, wat resulteert in een gebrek aan kennis over hun behoeften en interesses, en problemen om hen te bereiken met informatie over het aanbod.

Heel vaak “zien” programma-activiteiten van culturele instellingen “een migrant niet” als ontvanger. Aangenomen mag worden dat de integratie van immigranten een nieuwe uitdaging is en er een groot gebied van onwetendheid op dit gebied bestaat:

- Onwetendheid over de situatie van migranten
- Onwetendheid over de behoeften van immigranten
- De beperkte kennis van immigranten van de lokale taal, terwijl het culturele aanbod meestal in de lokale taal wordt gepresenteerd
- Beperkte kennis van vreemde talen in de gast-gemeenschap, ook onder cultureel personeel, wat resulteert in moeilijke communicatie, onvoldoende interculturele competentie van het cultureel personeel
- Moeilijk contact met migrantengemeenschappen – niet weten waar ze zijn, waar ze te ontmoeten, hoe ze te bereiken met informatie
- Gebrek aan tijd voor arbeidsmigranten om deel te nemen aan cultuur; op zondag, wanneer ze wat vrije tijd hebben, werken instellingen/organisaties vaak niet

Er is een gebrek aan activiteiten en oplossingen die integratie zouden ondersteunen. Immigranten zijn verspreid, er zijn weinig gegevens over waar ze wonen en waar ze uitgaan. Door de lage lonen wonen immigranten vaak in perifere, verwaarloosde buurten, wat niet bevorderlijk is voor integratie en bijdraagt aan de vorming van migrantengemeenschappen. Ze brengen hun tijd voornamelijk door met hun vrienden - landgenoten en andere buitenlanders. Het is onwaarschijnlijk dat ze deelnemen aan de buurtgemeenschap - meestal hebben ze geen informatie over wat er in hun buurt gebeurt en kennen ze het gratis culturele, educatieve en sportaanbod niet. De economische barrière voor deelname aan het sociale leven is onbetwistbaar - veel immigranten, voornamelijk economische migranten, leven zuinig omdat ze vaak gezinnen ondersteunen die in hun land van herkomst zijn gebleven. Geld uitgeven aan plezier, maar ook het opbouwen van een sociaal leven wat zich vooral in de publieke sfeer afspeelt, heeft geen prioriteit.

Immigranten noemen zelf drie belangrijke obstakels voor culturele deelname:

- Toegang tot informatie, d.w.z. onwetendheid over de culturele activiteiten in de stad. Het aanbod van instellingen/organisaties is beschikbaar voor degenen die actieve toegang tot de informatie hebben. We kennen de

voorkeurskanalen voor informatieverspreiding onder immigranten niet, algemene observaties geven aan dat de huidige communicatiekanalen niet effectief zijn;

- Vervreemding, onzekerheid of ze de gebeurtenis zullen begrijpen, of ze zich welkom zullen voelen, de taalbarrière;
- De economische barrière – het niet kennen van de kosten van deelname aan een evenement weerhoudt migranten ervan om risico's te nemen, en ze geven ook vaak van elke betaalde culturele deelname op.

Bij de overwegingen over de betrekking van immigranten bij culturele evenementen moeten we rekening houden met de hierboven beschreven omstandigheden, evenals met de belangrijkste behoeften die door immigranten worden geuit:

- We moeten een gemeenschap creëren,
- We moeten meer te weten komen over de gastcultuur,
- We moeten hun cultuur zichtbaar maken,
- We moeten co-creëren.

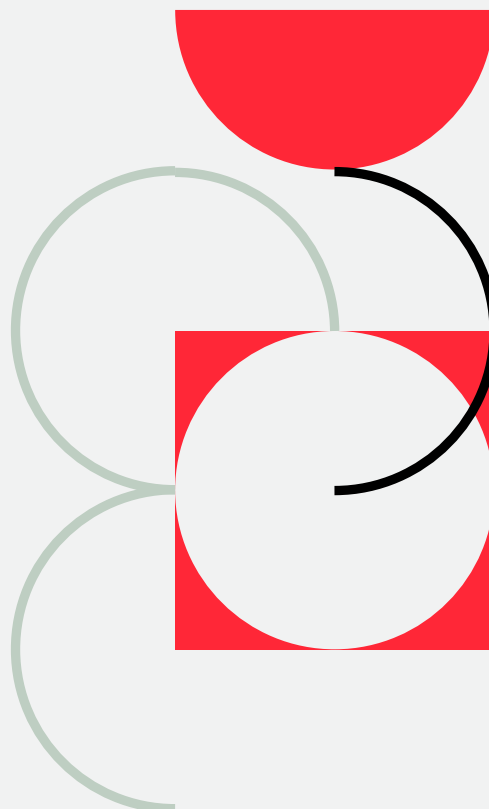
Bij de voorbereiding van culturele projecten waarbij immigranten betrokken worden of die op hen zijn gericht, moet idealiter worden uitgegaan van:

- Het trainen van personeel en het ontwikkelen van interculturele competenties – vaardigheden gebaseerd op respect voor diversiteit, kennis en integratievaardigheden (bijv. workshops antidiscriminatie en interculturele sensitiviteit, voorbereiden om samen te werken met immigranten bij de uitvoer van activiteiten die gericht zijn op immigranten en het creëren van gezamenlijke culturele projecten).
- Het creëren van een netwerk van mentoren/facilitators/lokale leiders die helpen de gemeenschap te bereiken en ermee om te gaan, en de gemeenschap te helpen haar behoeften te ontdekken en te uiten.
- Een gevoel van veiligheid bieden - reageren op racistische aanvallen op vertegenwoordigers van andere culturen, geloven en religies, door dergelijke gebeurtenissen aan de kaak te stellen en publiekelijk te veroordelen.

Hoe immigranten effectief te bereiken en te betrekken bij culturele activiteiten? Hoe maak je ze bereid om deel te nemen aan festivals?

Aanbevelingen:

- Alle content beschikbaar maken, vertalingen/taalversies voorbereiden, de context leren kennen. Specifieke festivalevenementen en festivalprogrammering richten op specifieke groepen ontvangers.
- Voorbereiden van geprofileerde informatie voor een specifieke doelgroep in de taal van een bepaalde migrantengroep (folders, evenementen op sociale media en in online groepen).
- Migrantengemeenschappen, hun lokale bedrijven, servicepunten, restaurants bereiken met gedrukt informatiemateriaal. Gratis kaartjes ter beschikking stellen.
- De steun krijgen van lokale leiders binnen migrantengemeenschappen - hulp bij het verspreiden van informatie.
- Het delen van informatie over gebeurtenissen in bepaalde groepen immigranten op sociale netwerken.
- Samenwerken met NGO's die immigranten ondersteunen, hen informatie geven over evenementen en gratis kaartjes verstrekken.
- Het bereiken van Azië-gerelateerde hobbygroepen van migranten.
- Samenwerken met Engelstalige portals en media die informeren over lokale culturele evenementen.
- Contact opnemen met studentengemeenschappen - voornamelijk van particuliere universiteiten, en hen uitnodigen om samen te werken en vrijwilligerswerk te doen.
- Het creëren van kansen voor het buitenlandse zakenleven, het betrekken/uitnodigen van bedrijven van expats, het betrekken van ambassades, kamers van koophandel, uitnodigen voor openings- en slotgala's, vragen om tijdens het evenement een banket te organiseren.
- Het aanbieden van verkoopstands (gratis of tegen betaling) aan kleine bedrijven gerund door immigranten.
- Uitzonderlijke migrantenpersoonlijkheden presenteren op het forum van het event of op sociale media. Hun talenten, speciale vaardigheden en activiteiten presenteren in lokale context. Het bevorderen van een positief beeld van migrantengroepen.
- Het uitnodigen van bekende allochtone persoonlijkheden op het festival (bijvoorbeeld de Vietnamese winnaar van Masterchef).
- Het organiseren van evenementen gericht op en met deelname van immigranten, vooral op zondag, voor veel immigranten de enige vrije dag.
- Integratie-activiteiten buiten het festival om gedurende het hele jaar, mede onder leiding van immigranten: educatieve, artistieke, film-, culinaire workshops, activiteiten op kleuterscholen en scholen.

- Migranten betrekken bij het festival: culinaire workshops, discussies, wedstrijden, enz.
- Gratis evenementen voor kinderen met migranten als docent. Intergenerationele activiteiten waarbij hele gezinnen kunnen samenwerken, wat erg belangrijk is voor migrantengezinnen, waar kinderen de kans krijgen om op school te integreren, maar hun ouders vaak buiten het netwerk van sociale relaties staan.
- Planning van begeleidende evenementen – minibeurzen toegekend aan immigrantengroepen, waarmee ze hun projecten tijdens het festival kunnen uitvoeren. Hen voorzien van infrastructuur, technische faciliteiten en inhoudelijke en organisatorische ondersteuning.
- Actief gebruik maken van programma's ter ondersteuning van artiesten uit de allochtone gemeenschap (beurzenprogramma's, residenties) en hen opnemen in het festivalprogramma.
- Immigranten betrekken bij de totstandkoming van de promotie, communicatieplan en programma van het festi-

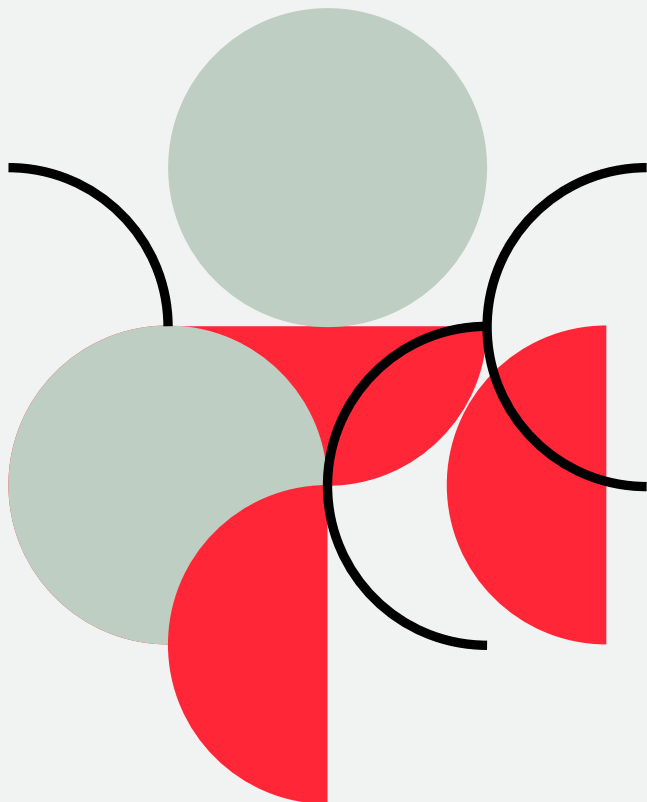
val. Gezamenlijke ontwikkeling van een lijst met aanbevelingen en richtlijnen.

- Betrekking van vrijwilligers – buitenlanders. We moeten er rekening mee houden dat migrantenvrijwilligers de lokale taal niet altijd voldoende beheersen om vrijuit te kunnen communiceren. Dan is het mogelijk om zo iemand in contact te brengen met iemand die taalkundige ondersteuning biedt. Het is ook de moeite waard om rekening te houden met de economische barrières van migrantenvrijwilligers, niet iedereen kan zich een kaartje voor het openbaar vervoer, elegante kleding of een maaltijd veroorloven. Het is belangrijk om te zorgen voor T-shirts, een warme maaltijd en geld voor kaartjes voor vrijwilligers.
- Rekening houden met het perspectief van migranten – integratiemaatregelen implementeren in de ontwikkelingsstrategie van de organisatie.
- Het creëren van een stageplaats binnen de organisatie die de professionele vaardigheden van migranten inzet en ontwikkelt.

Sinds het allereerste begin streeft Arteria Art Foundation, de organisator van Five Flavours Asian Film Festival, ernaar migranten te betrekken in haar projecten. Hieronder presenteren we enkele van de activiteiten die de Stichting door de jaren heen heeft uitgevoerd:

Journey to Asia

Deze mix van een buitenactiviteit, een documentaireshow en een akoestische wandeling, gecombineerd met een voorstelling, vond plaats in 2006. De deelnemers begonnen hun "reis naar Azië" op het treinstation van Powiśle, staken vervolgens de rivier over met de trein en stapten uit bij het treinstation van het "Stadion van het 10-jarig Jubileum". Van daaruit volgden ze een eerder uitgedeelde kaart om plaatsen te bezoeken waar ze deelnamen aan verschillende ervaringen, georganiseerd door de leden van de Stichting in samenwerking met de Vietnamese gemeenschap. Het evenement vond plaats in het "Stadion van het 10-jarig Jubileum", dat al bijna 20 jaar een unieke multiculturele marktplaats binnen Europa is en de grootste ontmoetingsplek van Vietnamezen in Polen.

Culture Lab

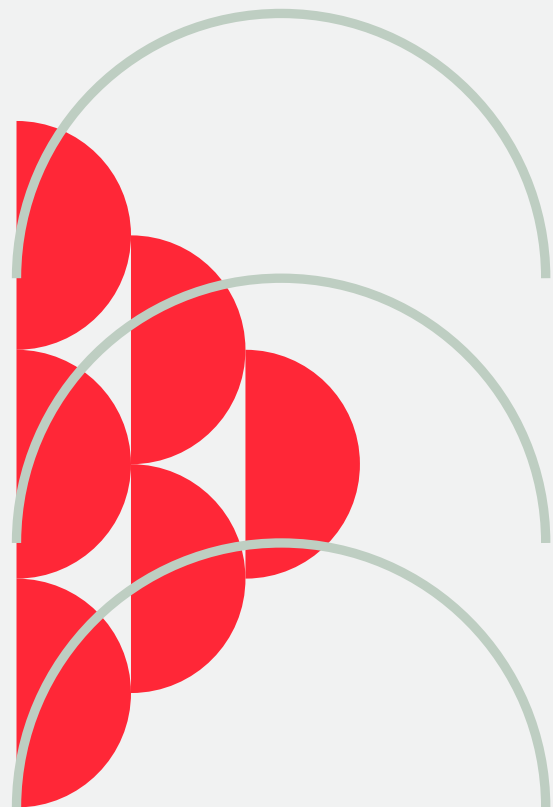
Culture Lab was een eenmalige activiteit van Arteria Art Foundation in 2020. Het project was gericht op buitenlanders die in Warschau wonen, mensen die geïnteresseerd zijn in het organiseren van culturele evenementen en sociale en artistieke activiteiten. Het project omvatte een vierdaagse training – een reeks presentaties van goede praktijken, theorieën over sociale actie en uitwisseling van ideeën voor creatieve activiteiten. De volgende fase was het uitwerken van gekozen voorstellen en het voorbereiden van originele projecten onder begeleiding van kunstenaars, ervaren coördinatoren en producenten van culturele evenementen. Het was een gelegenheid voor gezamenlijk creatief werk, creatieve activiteit, uitwisseling van technieken en hulpmiddelen, en persoonlijke verhalen. Workshopactiviteiten resulteerden in korte documentaire vormen, een soundscape van Warschau, micro-kookworkshop voor luie mensen, een muziekvideo en een filmetude.

Betrekking van vertegenwoordigers van de Vietnamese minderheid bij de festivalactiviteiten

Festivalevenementen worden vaak voorbereid in samenwerking met restaurants die eigendom zijn van mensen van Vietnamese afkomst. Tijdens de openings- en slotgala's en andere speciale evenementen op het festival bereiden de restaurants traditionele Vietnamese gerechten, waaronder uitgebreide, verfijnde gerechten die de interesse en het ontslag van het publiek wekken. De Vietnamese vrienden van het festival treden vaak op als culturele ambassadeurs, geven workshops of praten met de media over de Vietnamese keuken, vieringen en tradities. Deze optredens namen de laatste tijd vaak de vorm aan van een kort gesprek of microworkshop die werd opgenomen en online gedeeld.

The Taste of Pho

Five Flavours Asian Film Festival was de Poolse distributeur van de film *The Taste of Pho*, een verhaal over een Vietnamese kok die in Warschau woont en zijn tienjarige dochter die het veel makkelijker heeft zich aan te passen aan de nieuwe realiteit dan haar ouders. De film werd geregisseerd door Mariko Bobik, in Japan geboren en afgestudeerd aan de Filmacademie van Lodz, en met veel acteurs van Vietnamese afkomst in hoofdrollen. Omdat de film veel belangstelling wekte bij de Vietnamese gemeenschap in Warschau, werd er een speciale vertoning georganiseerd, met Vietnamese ondertitels die speciaal voor de gelegenheid werden voorbereid, zodat degenen die niet vloeiend Pools spraken de film konden zien. De vertoning vond plaats in een wijk waar veel Vietnamesezen komen, en de informatie erover werd ook in het Vietnamees verspreid.

Epiloog

Het doel van dit rapport is om een reeks initiatieven te combineren die gericht zijn op het bevorderen van anti-discriminerende activiteiten. De behoefte aan dergelijke praktijken neemt voortdurend toe, daarom beschouwen we onze voorstellen als uitgangspunt voor verdere uitwerkingen van wat er nog meer kan worden gedaan om activiteiten te beperken die discriminatie op grond van ras of cultuur in stand houden.

De praktijken die in het rapport worden gepresenteerd is opgesteld door Europese filmfestivals die de Aziatische cinema populariseren - Udine Far East Film Festival, Helsinki Cine Aasia en Camera Japan Festival in Rotterdam en Amsterdam, onder toezicht van het Five Flavours Asian Film Festival. Tijdens de werkzaamheden aan het project deelden de organisatoren, programmeurs en festivalpartners hun observaties, ervaringen en praktijken op het gebied van anti-discriminerende activiteiten.

We hebben in dit rapport de middelen opgesomd die we het meest effectief of cruciaal vonden om in de dagelijkse praktijk op te nemen, rekening houdend met het feit dat de lijst niet compleet is. We hopen ook dat de activiteiten die in het rapport worden vermeld zullen leiden tot meer inclusiviteit bij het plannen van film- en educatieve evenementen.

Een belangrijk onderdeel van het project is het vergroten van het bewustzijn over hoe een houding van tolerantie en openheid voor niet-Europese culturen wordt behouden, hoe de eurocentrische invalshoek kan worden ontstegen, en hoe de kennis van de mondiale en lokale processen in de Aziatische context verspreid kunnen worden. Wij geloven dat de juiste manier om filmkunst te presenteren, zowel tijdens film- als educatieve evenementen, een belangrijk en krachtig instrument is om de horizon te verbreden en een houding van openheid en tolerantie op te bouwen.

Teksten:

Nancy Fornoville

Deze publicatie is samengesteld door:

Anna Mamińska

Arteria Art Foundation, organisator van het Five Flavours Asian Film Festival,

Eija Niskanen

Marco Villotta

www.piecsmakow.pl

Centro Espressioni Cinematografiche, organisator van het Udine Far East Film Festival

Redactie:

www.fareastfilm.com

Anna Mamińska

Stichting Tamago, organisator van CAMERA JAPAN Festival

Łukasz Mańkowski

www.camerajapan.nl

Grafisch ontwerp:

Elokuvien Aasia ry., organisator van het Helsinki Cine Aasia Festival

Multiversal
www.multiversal.co

www.helsinkicineaasia.fi

With the support of the Erasmus+ Programme of the European Union

Het project Asian Cinema Education / Festival as a Form of Education is in de jaren 2018-2021 uitgevoerd met steun van het Erasmus+ Programma van de Europese Unie.

Meer informatie over het project:

www.piecsmakow.pl/asiancinemaeducation

Asian
Cinema
Education